

Karelia ammattikorkeakoulu • Muotoilun koulutusohjelma

Sarianna Saarenheimo

KOIRATIETOKIRJAN KUVITTAMINEN

Opinnäytetyö • Lokakuu 2016

OPINNÄYTETYÖ
Lokakuu 2016
Muotoilun koulutusohjelma

Länsikatu 15
80110 JOENSUU
013 267 7110

Tekijä

Sarianna Saarenheimo

Nimeke

Koiratietokirjan kuvittaminen

Tiivistelmä

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kehittää kuvitustaitoja ja –tekniikoita. Tavoitteena oli myös löytää ja vahvistaa omaa tyyliä ja arvioida omaa kehitystä kuvittamisessa.

Tietopohja perustuu kuvittelemista käsittelevään kirjallisuuteen. Työssä perehdytään tietokirjan kuvittamiseen ja erilaisiin kuvittamisen työskentelytapoihin. Lisäksi työssä kuvataan luovan prosessin vaiheita. Kuvitustyön prosessiin työssä pureudutaan syvällisemmin havainnollistavien kuvien avulla.

Opinnäytetyön toiminnallisena työnä toteutui kuvitteellisen koiratietokirjan muutaman sivun ulkoasun suunnittelu. Työ sisältää piirtäen toteutetut kuvituskuvat kolmesta eri koirarodusta, joille luotiin kuvitteelliset sivut koirarotuoppaasta. Kuvitusprosessin aikana on analysoitu ennen kaikkea tekijän omaa kehitystä kuvittamisessa.

Kieli

suomi

Sivuja

34

Asiasanat

Kuvittaminen, koira, koirakirja

THESIS
October 2016
Degree Programme in Design

Länsikatu 15
FI 80110 JOENSUU
FINLAND
013 267 7110

Author

Sarianna Saarenheimo

Title

Illustrating a Dog Encyclopaedia

Abstract

The objective of this thesis was to develop the skills and techniques of illustration and to find and strengthen one's personal style.

Literature about illustration was used as the basis of information. The work depicts how illustration can be used in an encyclopaedia. Different ways of working and the phases of creative process are also explained. Several pictures are used to demonstrate said process.

As a functional product a layout design was created for a few pages of an imaginary dog encyclopaedia. The work includes illustrations of three different dog breeds which have their own pages in the imaginary book. First and foremost, the personal development of the illustrator has been analysed.

Language

Finnish

Pages

34

Keywords

Illustration, dog, dog encyclopaedia

Sisältö

1 Johdanto.....	5
2 Viitekehys.....	6
3 Luova prosessi.....	7
4 Kuvittaminen.....	8
4.1 Mitä on kuvittaminen?.....	8
4.2 Kuvituskuvan käyttö mielikuvan luomisessa.....	9
5 Kuvituskuvat koiratietokirjassa.....	10
6 Oman prosessin eteneminen.....	14
7 Valitut rodut.....	19
7.1 Bullterrieri.....	20
7.2 Venäjänvinttikoira.....	23
7.3 Welsh corgi pembroke.....	26
8 Kuvitteellisen kirjan valmiit sivut.....	28
9 Arviointi.....	32
Lähteet.....	33

1 Johdanto

Opinnäytetyöni aihe on koiratietokirjan kuvittaminen. Olin aluksi ajatellut tekeväni työni esimerkiksi yritysilmmeen luomisesta oikealle asiakkaalle, mutta eräältä kuvittamisen kurssilta sain ajatuksen omien kuvitusten tekemisestä. Kuvittaminen aiheena kiinnostaa minua ja koiraharrastustaustani puolesta koirat tuntuivat aiheena luontevalta. Halusin haastaa itseni ja osaamiseni tällä osa-alueella ja dokumentoida oman kehitykseni etenemistä.

Ensimmäiseksi esittelen työni viitekehyksen. Tässä käyn läpi asiat, jotka vaikuttivat aiheeni valintaan ja työskentelytapoihini. Viitekehys esittelee työskentelyni lähtökohdat pääpiirteittäin.

Käyn läpi myös luovan prosessin vaiheita. Keskityn tässä ennen kaikkea katsomaan luovaa prosessia kuvittamisen näkökulmasta. Vaikka koen, että jokaisella ihmisellä on henkilökohtainen tapa työskennellä, myös luovilla aloilla on tärkeää että työskentelyllä olla jonkinlainen universaali teoriapohja.

Käyn lyhyesti läpi, mitä on kuvittaminen, mihin kuvituskuvia tarvitaan ja millainen on hyvä kuvituskuva. Oma työni keskittyy dokumentoivaan kuvittamiseen, joka tapahtuu kuitenkin piirroskuvien kautta valokuvien sijaan.

Lopuksi esittelen prosessin aikana toteutettuja luonnoksia ja viimeisenä valmiit kuvat suunnittelemillani sivupohjilla.

Vaikka opinnäytetyön ajatuksena on osoittaa, mitä on jo opittu, on työssäni keskeisessä roolissa myös itse oppimisen prosessi. Toivon, että kehitykseni olisi havaittavissa myös muille työtäni läpikäyville tahoille.

2 Viitekehys

Työn viitekehys koostuu kolmesta päätekijästä (kuva 1). Nämä ovat minä itse eli kuvittaja, kuvitustekniikat eli osa-alue, jota pyrin kehittämään ja koiraeläimet eli kohde, jota piirrän. Koen, että aihe on oleellinen osa viitekehystä siksi, että pyrin ensin kehittymään itselleni jo ennestään tutun aiheen puitteissa. Toivon saavani tästä lisää itsevarmuutta niin, että voisin prosessini jälkeen laajentaa oppimaani myös muihin, itselleni vieraampiin kuvittamisen kohteisiin. Opinnäytetyön pääasiallinen tarkoitus on kehittyä kokonaisvaltaisesti kuvittajana.

Lähtökohtia prosessiin ovat oma olemassa oleva piirustustaito sekä henkilökohtainen kiinnostus aiheita kohtaan. Apuna käytän kirjallisuuden ja internetistä löytyvien artikkeleiden lisäksi myös muiden, itseäni tavalla tai toisella puhuttelevien taiteilijoiden kuvitustyyliä. Tarkoitus on aloittaa tekniikan parantamisesta ja tarkastella lopputuloksen perusteella omaa kehittymistä työskentelyn aikana.

Pyrin opinnäytetyössäni kehittämään itseäni ja taitojani. Mielestäni luovissa asioissa ei voi koskaan olla valmis, vaan aina voi oppia lisää. Tavoitteenani on kuitenkin saavuttaa kehitykseni kautta lisää itsevarmuutta. Pyrin ammentamaan oppia ja inspiraatiota taiteilijoilta, joiden tyyli ja myös tapa työskennellä miellyttävät itseäni. En halua kopioida heitä, vaan omaksua heiltä asioita, joita sitten yhdistän omaan tyyliini.

Inspiraation hakeminen on mielestäni tärkeää, ja itselläni siihen on toistaiseksi parhaaksi keinoksi osoittautunut nimenomaan ihaillemiä taiteilijoiden tekemät työt. Yksi yllättävä inspiraation lähde löytyi myös omista vanhoista töistäni, joita katselemalla huomaan jo tähän asti tapahtuneen kehityksen. Vanhat työt myös innostivat minua yrittämään niiden piirtämistä uudestaan. Konkreettinen kehitys vuosien varrella on näin varsin helposti nähtävissä.

Kuva 1. Visuaalinen viitekehys.

3 Luova prosessi

Luovan prosessin voidaan katsoa pitävän sisällään neljä pääasiallista osa-aluetta: valmisteluvaihe, kypsyttelyvaihe, ideointivaihe ja hionta- ja toteutusvaihe. Ensimmäisen eli valmisteluvaiheen tarkoituksena on määritellä ongelma ja asettaa haluttu tavoite. (Graafinen 2015.) Omassa työssäni ongelmaksi voitaisiin nimetä se, että koen olevani kuvittajana varsin alkuvaiheessa ja tavoite taas olisi saada tunne siitä, että prosessin aikana on todella tapahtunut silmin havaittavaa kehitystä.

Toisen eli kypsyttelyvaiheen tarkoitus on antaa asian hautua jonkin aikaa omassa mielessään. Tällöin kaikkea aiheeseen liittyvää prosessoi myös alitajuisesti. (Graafinen 2015.) Omalla kohdallani tämä tapahtui niin, että huomasin kiinnostavani näkemissäni koirakuvissa paljon enemmän huomiota yksityiskohtiin. Näitä olivat esimerkiksi erilaiset asennot ja katsomiskulmat, lihasten sijainti ja miten ne erottuvat, missä kohdassa kehoa on niveliä ja mihin suuntaan ne kääntyvät ja miltä erilaiset värit, karvanlaadut ja -pituudet näyttävät erilaisissa valaistuksissa.

Kolmannessa eli ideointivaiheessa on nimensä mukaisesti tarkoitus tuottaa paljon ideoita. Tässä vaiheessa ei ole olemassa hyviä ja huonoja ideoita, vaan kaikista ajatuksista on hyvä pitää ideointivaiheessa kiinni. Ensimmäinen idea voi olla hyvä, mutta aina ja yleensä se ei sitä ole. (Graafinen 2015.) Työssäni pohdin, miten pelkästään kyseisenrotuisen koiran piirroskuvan näkeminen saisi katsojalle muodostumaan mahdollisimman hyvän mielikuvan rodusta. Mitkä olisivat niitä ominaisuuksia, joita haluaisin kussakin kuvassa korostaa kunkin koiran kohdalla?

Neljännän ja viimeisen vaiheen, hionta- ja toteutusvaiheen tarkoituksena on konkretisoida kaikki aiemmin tehty ajatus- ja suunnittelutyö valmiiksi tuotteeksi. Hyväksi havaittua ideaa tulisi hioa mahdollisimman pitkälle alkuinnostuksen laantumisesta huolimatta. (Graafinen 2015.) Omassa tapauksessani tämä tarkoitti sitä, että tein päätökset siitä minkälaiset kuvat haluan valitsemistani roduista piirtää ja aloin etsiä itselleni sopivaa ja parhaalta tuntuvaa tekniikkaa sen toteuttamiseen. Tähän vaiheeseen omalla kohdallani kuului myös tuon valitsemani tekniikan kehittäminen.

4 Kuvittaminen

4.1 Mitä on kuvittaminen?

Kuvitus on yksi graafisen suunnittelun osa-alueista. Nykyisin suurin osa kuvittajista työskentelee freelancereina graafisen suunnittelijan koulutuksella. Kuvituskuvien tarkoitus on visuaalisesti tukea esimerkiksi tekstiä tai luoda haluttua tunnelmaa. Kuvituskuva ei tietenkään välttämättä vaadi rinnalleen tekstiä, vaan voi olla itsessään kertovaa. Piirretyn kuvituskuvan etuina voisi mainita valokuvaan verraten niiden paremman ajankeston, ja mahdollisuuden luoda kuva, jonka toteuttaminen valokuvaten voisi olla joko todella haasteellista tai esimerkiksi turhan kallista. Kuvituskuvien yleisimpiä käyttötarkoituksia ovat aikakausi- ja sanomalehdet, kirjat, digitaaliset mediat, kuluttajatuotteet, mainos- ja markkinointimateriaalit, informaatioesitykset, tekniset piirrokset sekä karikatyyri- ja pilakuvat. (Graafinen 2015.)

Kuva on tavallaan universaali; sen ymmärtäminen ei vaadi esimerkiksi kielitaitoa vaan riittää, että kuvan näkee. Kuva on kuitenkin mahdollista tulkita monilla eri tavoilla. Usein kuvaa voidaan tulkita eri tavoin saman katsojan taholta myös eri ajankohtana katsottaessa. Ensimmäinen kuvan katselukerta voi herättää katsojassaan erilaisia tunnetiloja ja ajatuksia kuin toinen. (Loiri & Juholin 1998, 52.)

Kuva kiinnittää myös tekstiä helpommin katsojansa huomion, koska kuvalla on usein jonkinlainen sanoma. Esimerkiksi mainoskuvan tarkoitus on saada katsojansa innostumaan kuvassa esitettävästä tuotteesta siinä määrin, että hän haluaa hankkia tai jopa hankkii itselleen sellaisen. Koulun oppikirjassa olevan kuvan katseluun puolestaan on usein varattu aikaa oppitunnilta, eikä sitä oletetakaan katseltavan satunnaisesti; oppikirjan kuva liittyy tunnilla käsiteltävään aiheeseen. (Ahjopalo-Nieminen 1999, 7.)

Kuvituskuvan tuottamiseen on olemassa erilaisia tekniikoita. Valokuvan lisäksi kuvan voi maalata tai piirtää, tai jopa leikata ja askarrella erilaisista materiaaleista. Piirtämiseen ja maalaamiseen on olemassa lukematon määrä tekniikoita. Itse valitsin työskentelytavakseni piirtämisen, sillä se on minulle se tutuin.

Teoksessaan ”Piirtämisen luova taito” Betty Edwards mainitsee piirtämisen viisi perustaitoa, jotka jokainen ihminen pystyy opettelemaan ja jotka hallittuaan voi sanoa osaavansa piirtää. Taidot perustuvat näköhavaintoon. Ensimmäisenä on ääriviivojen näkeminen, toisena yhjän tilan näkeminen, kolmantena taitona suhteiden näkeminen, neljäntenä valon ja varjojen näkeminen ja viidentenä kokonaisuuden näkeminen. Nämä taidot

tarvitsee oppia vain kerran osatakseen piirtää. Taito on Edwardsin mukaan verrattavissa lukemiseen tai jopa kävelemiseen; lukemaan oppinut ei unohda, miten luetaan tai kävelemään oppinut, miten kävellään. Sen jälkeen loppu on vain tekniikan hiomista ja opitun taidon hyödyntämistä itselleen sopivimmalla tai edukkaimmalla tavalla (Edwards 2004, 13.)

Näiden viiden perustaidon lisäksi Edwards mainitsee kuitenkin vielä kaksi muuta, piirustustaitoa syventävää taitoa. Nämä ovat muistista piirtäminen ja mielikuvitus eli ”vuoropuhelu” kuvan kanssa (Edwards 2004, XIV; 250.)

Muistista piirtäminen on se, mitä monet juuri haluaisivat osata ja mitä monet jotka eivät itse piirrä tai maalaa ajattelevat taiteilijoiden tekevän. Muistista piirtäminen perustuu myös aiemmin mainittujen viiden perustaidon osaamiseen ja niiden hyödyntämiseen käytännössä, mutta mallikuvan tulisi olla itsellä mielessä terävänä ja selkeänä kuin valokuva. Tätäkin tekniikkaa voi harjoittaa ensin tutkimalla mallia tai mallikuvaa, ja sitten piirtämällä se malliin katsomatta, vain pelkän muistamisen avulla. Aiemmin näkemäänsä kuvia, maisemia ja muita objekteja voi myös käyttää muistista piirtämisen mallina; asiat mieleensä palauttamalla ja niitä siellä tutkiskelemalla on mahdollista kehittää tehokkaasti omaa kykyään muistista piirtämiseen (Edwards 2004, 250.)

Omassa työssäni muistista piirtäminen toteutui siten, että katsoin mallikuvaa vain alussa luonnoksia tehdessäni, mutta pyrin toteuttamaan lopullisen kuvituskuvan sen pohjalta, mitä olin luonnoksia tehdessäni opetellut. Esimerkiksi värittäminen tapahtui puhtaasti muistiin pohjautuen.

Toinen näistä kahdesta taidosta, ”vuoropuhelu”, on oikeastaan puhtaasti oman mielikuvituksen valloilleen päästämistä ja sen vahvistamista. Tällöin on mahdollista nähdä kuvia ja asioita paikoissa, joissa niitä ei tarkoituksenmukaisesti ole (esimerkiksi kuviot kiviseinässä). Tämä myös mahdollistaa sellaisten asioiden piirtämisen, joita ei ole konkreettisesti koskaan nähnyt – esimerkiksi lohikäärme. Käymällä oman taideteoksensa kanssa ”vuoropuhelua”, yksi viiva johtaa toiseen ja lopulta valmiiseen kuvaan. Taitoa voi harjoittaa myös tekemällä vaikka maalitahran paperiin. Kun maali on kuivunut, pyritään siinä hahmottamaan muotoja ja kuviota kynän avulla niin, että lopulta syntyy kuva. Mielikuvitustaankin voi harjoittaa, ja esimerkiksi Leonardo da Vinci kehotti oppilaitaan tekemään juuri niin. (Edwards 2004, 251.)

Tukeuduin tähän tekniikkaan tehdessäni koirahahmoilleni antropomorfisia eli ihmisen kaltaisia piirteitä, joita ei oikeissa koirissa näy. Piirtämäni koirat näyttävät hymyilevän kuten ihmiset.

4.2 Kuvituksen käyttö mielikuvan luomisessa

Kuva voi olla sekä siihen liittyvää aihetta täydentävä tai korostava, tai koko jutun pääasia (Loiri & Juholin 1998, 53). Työssäni haluaisin nähdä kuvituskuvienei olevan samaan aikaan molempia. Täydentävänä haluaisin niiden toimivan sen tekstin rinnalla, joka kertoo kustakin koirarodusta. Näiden kuvien tarkoitus on, että ihmisille muodostuu mielikuva rodusta luetun perusteella, mutta piirtämäni kuvan tulisi tukea tätä mielikuvaa, ei pelkästään ulkomuodon vaan myös luonteenpiirteiden osalta; jos teksti mainitsee rodun olevan itsepäinen ja ystävällinen, haluan saman tunnelman välittyvän myös kuvasta. Toisaalta koska työni käsittelee omaa kehitystäni kuvittajana, on kuva ikään kuin koko prosessin pääasia.

Kuvalla tulisi aina olla tekstin yhteydessä esitettynä jokin tarkoitus. Se ei saisi olla pelkästään tilantäytteenä. Tämä tarkoitus tulisi aina määritellä ennen kuin kuvaa liitetään tekstin yhteyteen. (Loiri & Juholin 1998, 54.) Omassa työssäni suunnitelin ensin tekeväni sekä rotukuvan, että muutamia pienempiä, humoristisempia kuvia, jotka vielä kertoisivat lisää siitä, millainen rotu on. Päätin kuitenkin hylätä ajatuksen jo siitäkin syystä, että vaikka erilaisten tyylien hallitseminen on kuvittajalle tärkeä taito, tulisi minun ensin saada itsevarmuutta omista taidoistani kokonaisvaltaisesti. Halusin myös saada itselleni konkreettisen tunteen siitä, että olen kehittynyt. Niinpä rotukuvat jäivät ainoiksi kuviksi.

Kuvituskuva voi olla joko tehty kuvaamaan kirjoitettua tekstiä, tai joissain harvinaisemmissa tapauksissa kuva voidaan tehdä ennen tekstiä ja teksti laaditaan kuvan pohjalta. Dokumentaarisen kuvittamisen tarkoitus on nimenomaan osoittaa, minkälainen kyseessä oleva objekti on. (Hatva 1993, 86.) Tietokirjan kuvittaminen on mielestäni malliesimerkki dokumentaarisesta kuvittamisesta ja objekti on tässä tapauksessa koira ja vielä tarkemmin eri koirarodut.

Dokumentaarisen piirroksen tulisi olla siinä mielessä hyvin ”todentuntuinen”, että siitä tulisi tulla kolmiulotteinen vaikutelma. Esimerkiksi värillisuus tuo kuvaan enemmän todellisuuden tuntua kuin mustavalkoisuus. Dokumentaivankaan kuvituksen ei silti tarvitse olla kuin valokuva todellisesta objektista. (Hatva 1993, 86.)

Omissa piirroksissani pyrin piirtämään koirat helposti tunnistettaviksi niin, että jos ihminen näkisi kyseisen rotuisen koiran kävelevän kadulla ja etsisi rotua kirjasta, hän tunnistaisi sen helposti piirtämäni kuvan perusteella.

5 Kuvituskuvat koiratietokirjoissa

Ulla Kokko kirjoittaa teoksessaan ”Koirien pikkujättiläinen”, miten koirakirjoja on ilmestynyt lukematon määrä ja kuinka ne kattavat useita eri aloja ja koulukuntia. Hän myös mainitsee, että koska nykyään tietoa on saatavilla niin monesta eri lähteestä (esimerkiksi internet, rotujärjestöt ja erilaiset kurssit), on tieto helposti pirstaloitunutta. Hän mainitsee omaan kirjaansa olevan koottu kaikki perustiedot koirasta. (Kokko 2004, 9.) Tämän näen itsekin olevan hyvän koiratietokirjan tarkoitus.

Itse tekemieni havaintojen mukaan eläimiä tai tietyn eläinlajin eri rotuja esittelevissä teoksissa on usein laajalti samat perustiedot, mutta niiden esitystapa vaihtelee.

Harrastuneisuustaukani kautta olen luonnollisesti käynyt vuosien varrella läpi lukuisia koirakirjoja, niin kotimaisia kuin ulkomaalaisiakin. Olen huomannut niiden pitävän sisällään ainakin seuraavat perustiedot: rodun nimi, koko, lause tai pari rodun historiasta sekä keskimääräinen haastavuus koulutuksessa ja hoidossa (kuva 2). Pysin käyttämään itse näitä samoja pohjia ohjenuorana sille, miltä oman kuvitteellisen kirjani sivut voisivat näyttää ja mitä tietoja ne sisältäisivät.

Tärkein asia itselleni on tietenkäin rodun nimi ja kuva rodun edustajasta. Usein nimi kertoo jo hieman siitä, minkälainen rotu on kyseessä. Henkilökohtainen mielipiteeni on, ettei koiran hankinta koskaan saa perustaa puhtaasti ulkonäöllisiin seikkoihin, ihmiset – mukaan lukien itseni – tuntuvat kiinnostuvan asioista usein nimenomaan sen perusteella miltä ne näyttävät. Tämä korostaa kuvan merkitystä tässä yhteydessä entisestään.

Etsiessäni koirarotukirjoja, joissa rotujen kuvitukset oli tehty piirtäen, olin yllättyneenä ensinnäkin niiden vähyydestä ja toiseksi siitä, että nekin vähät löytyivät pääasiassa kirjaston lastenosastolta. Koirat toki ovat aiheena helppo valokuvata, joten piirroskuville ei ole varsinaisesti tarvetta. Piirroskuvat voisivat kuitenkin olla se tekijä, joka erottaisi kirjan muista samanlaisista. Kenties tällaisille kirjoille ei ole kysyntää.

Useissa löytämistäni kirjoista oli yhdistelty piirroskuvaa ja valokuvaa kuvituksen apuvälineenä. Yhdessä kirjoista (kuva 5) oli kahdenlaisia piirroskuvia. Toisissa oli pyritty selvästi suurempaan realismiin kun taas yksi harmaa pikkukoira oli tehty huomattavasti yksinkertaistetummalla tyyllillä. Samaisessa kirjassa oli piirroksia muun muassa myös tassunjäljistä ja kukkasista ilmeisesti elävöittämässä aukeaman ilmettä.

Kuva 2. Welsh corgit. Koirarotujen ensyklopedia (2005).

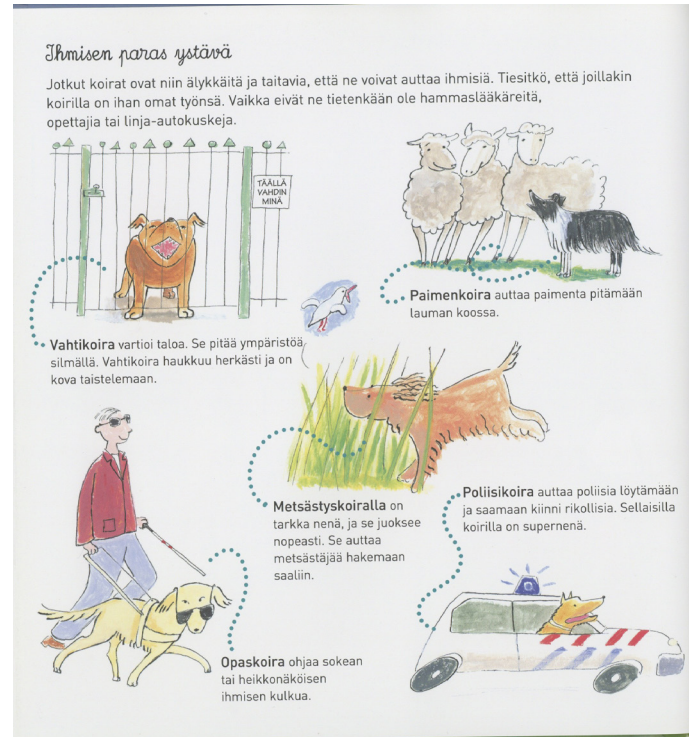
Kuva 3. Yhdistetty piirros- ja valokuvakuvitus. Nuoren koiranystävän kirja (2006).

Kahdessa muussa esimerkkiteoksessa piirroskuvat olivat enemmän havainnollistavia, vaikka niitä käytettiin valokuvien rinnalla (kuvat 3 ja 4).

Kuva 4. Yhdistettynä piirroskuva ja valokuva. Piirroskuvat eivät kuitenkaan pyri olemaan liian realistisia, esimerkiksi anatomian kanssa on leikitelty. Lilla boken om hundar (2009).

Muutamat löytämistäni teoksista olivat kokonaan kuvitettuja. Yhdessä kuvitus oli niin sanotusti perinteistä lastenkirjojen tyyliä edustavaa. Kuvituskuvat olivat puhtaasti havainnollistavia ja niitä käytettiin tekstin tukena. Kirjassa esiintyvillä koirahahmoilla saattoi kuitenkin olla esimerkiksi erisnimiä. (kuva 6).

Kuva 6. Pelkkää piirrettyä kuvituskuvaa käyttävä kirja. Koiran elämää (2014).

Kuva 5. Kolmea erilaista kuvituskuvaa yhdellä aukeamalla.. Tullaan tutuksi: Lemmikkieläimet (2008).

Yksi kirjoista poikkesi kuvitukseltaan siinä määrin muista verrokeistaan, että asiaan suoraan liittyvien ja informatiivisten kuvien lisäksi kirjan sivuilla kulkee koko ajan pieni sarjakuva kahden koiratoverin ja heidän omistajansa edesottamuksista (kuva 7).

Kuva 7. Sarjakuva, joka liittyi löyhästi kirjan sivuilla annettuun informaatioon. Murren koirakoulu 2 (2011).

Eritysmaininnan ansaitseva, täysin piirroskuvin kuvitettu kirja on Walty Dudok van Heelin kuvittama kirja "Pennusta kunnan koiraa". Muistan jo lapsena ihailleeni van Heelin kirjaa sen kuvitusten takia, ja toivoisin osaavani jonain päivänä piirtää samankaltaisia kuvia. Rakastan hänen tapaansa värittää ilmavan ja kevyen näköisesti sekä hänen omintakeista tyyliään jättää lyijykynän luonnosviivat osittain näkyviin. Lisäksi van Heelille koiraa kuin koiraa ja rotu kuin rotu ei tunnu tuottavan vaikeuksia (kuva 8). Lapsena lainasin kirjaa kirjastosta kerta toisensa jälkeen, sillä ihailin jo tuolloin näitä piirroksia. Van Heelin kirjaa voidaan siis pitää yhtenä tärkeänä inspiraation lähteenäni, tuolloin ja edelleen.

Ilahduin löytäessäni kirjastosta koirakirjan, jonka koen määritelleen aikoinaan yhden valtavan osan omasta elämästäni. Tämän kirjan perusteella minä päätin lapsena haluta omaksi koirakseni juuri collien. Kirja on myös toiminut työssäni tärkeänä innoittajana, sillä kaikki rotuja esittelevät kuvat on toteutettu piirtäen (kuva 9). Kirjan muissa osioissa on myös valokuvia.

Kuva 8. Walty Dudok van Heelin upea kirjankuvitus. Pennusta kunnan koiraa (1999).

Kuva 9. Itseäni suuresti innoittanut dokumentoitu piirroskuva. Koko perheen koirakirja (1985).

Löysin vielä yhden kirjan, jossa valtaosa kuvista oli piirroskuvia. Tämäkään ei ollut varsinainen koirarotukirja, mutta yhdellä aukeamalla useita eritotuisia koiria oli esitetty juurikin tässä tarkoituksessa - rotujensa esimerkkikappaleina - piirroskuvin (kuva 10).

Koirarotuja

Maailmassa on rekisteröity yli 400 koirarotua. Monia et kenties näe koskaan joko siksi, että ne ovat hyvin harvinaisia tai siksi, että niitä on vain kotimaassaan. Viime vuosina on myös sammunut eräitä rotuja, kuten old english white terrier ja welsh hillman herder.

Tälle aukeamalle ei tietenkään mahdu 400 koiraa, joten olemme valinneet kuviin läpileikkaukseksi pieniä ja isoja, nopeita ja hitaita, älykkäitä, vahvoja, komeita ja ahkeria rotuja. Olemme jakaneet rodut kolmeen ryhmään: metsästyskoiiriin, käyttökoiiriin ja seurakoiiriin.

- METSÄSTYSKOIRIA**
(terrierit, lintukoirat, ajavat koirat)
- 1 Bullterrieri
  - 2 Sileäkarvainen kettuterrieri
  - 3 Norwichinterrieri
  - 4 Skotlanninterrieri
  - 5 Sileäkarvainen noutaja
  - 6 Gordoninsetteri
  - 7 Unkarinvisla
  - 8 Cockerspanieli
  - 9 Saluki
  - 10 Englanninvinttikoiira
  - 11 Basset hound
  - 12 Sileäkarvainen kääpiömäyräkoira
  - 13 Black and tan coonhound
  - 14 Irlanninsusikoira

- KÄYTTÖKOIRIA**
(vartio-, veto- ja paimenkoiria)
- 15 Napolimastiffi
  - 16 Rottweiler
  - 17 Bullmastiffi
  - 18 Tanskandoggi
  - 19 Siperianhusky
  - 20 Samojedinkoiira
  - 21 Alaskanlamuutti
  - 22 Akita inu
  - 23 Pembroke welsh corgi
  - 24 Shetlannilammaskoiira
  - 25 Belgianpaimenkoira (groenendael)
  - 26 Briardi
  - 27 Pyreneittenkoira

- SEURAKOIRIA**
(mukana sylkkoiria)
- 28 Dalmatiankoira
  - 29 Bulldoggi
  - 30 Newfoundlandinkoiira
  - 31 Bernhardinkoiira
  - 32 Norjanhervikoira
  - 33 Lhasa apso
  - 34 Tiibetinspanieli
  - 35 Cavalier king-charlesinspanieli
  - 36 Bichen frisé
  - 37 Keskipokoinen villakoira
  - 38 Löwchen
  - 39 Maltankoiira

Kuva 10. Useita eritotuisia koiria piirroskuvin esitettyinä. Kaikkien aikojen koirat (1999).

6 Oman prosessin eteneminen

Etsin taiteilijoita, joiden tyyleistä tai tyylien osasta (viiva, väritystyylit tms.) itse pidän. Listasin kymmenkunta taiteilijaa, jotka löysin hakemalla Googlen kuvahausta ja DeviantArt-taideyhteisöstä hakusanalla ”canine art” (koiraeläintaide).

Tein erilaisia piirroksia käyttäen mallinani näiden taiteilijoiden tekemiä kuvia (kuva 11). Tällä tavoin aikoinani sain kipinän oppia paremmaksi piirtäjäksi, joten ajattelin lähestyä projektia samalla tavoin myös nyt. Pyrin jäljittelemään kunkin taiteilijan töistä nimenomaan niitä osa-alueita, joista heidän töissään pidin; jos pidin erityisesti jonkun tavasta piirtää kypäliä, yritin piirtää paljon kypäliä katsomalla mallia kuvista.

Pääasiallinen työvälineeni oli tavallinen HB-kovuustason lyijykynä. Se on minulle tutuin ja luontevin väline, joten sillä piirtäminen tuntui luonnolliselta ja jopa järkevältä ratkaisulta. Olisi varmasti kovin haasteellista lähteä opettelemaan ja ennen kaikkea hallitsemaan itselleen käytännössä vieras väline opinnäytetyön laajuudessa.

Kokeilin hieman myös erilaisia väritystapoja ja -välineitä, kuten puuvärejä, vesivärejä, tusseja ja digitaalista maalaamista. Valitsin kuitenkin varsin nopeasti itselleni näistä tutuimman eli puuvärit. Niitä minulla oli itselläni jo valmiina laaja ja laadukas sarja, ja olen niillä myös aiemmin työskennellyt. Koin kuitenkin, että minulla oli niistä vielä paljon opittavaa.

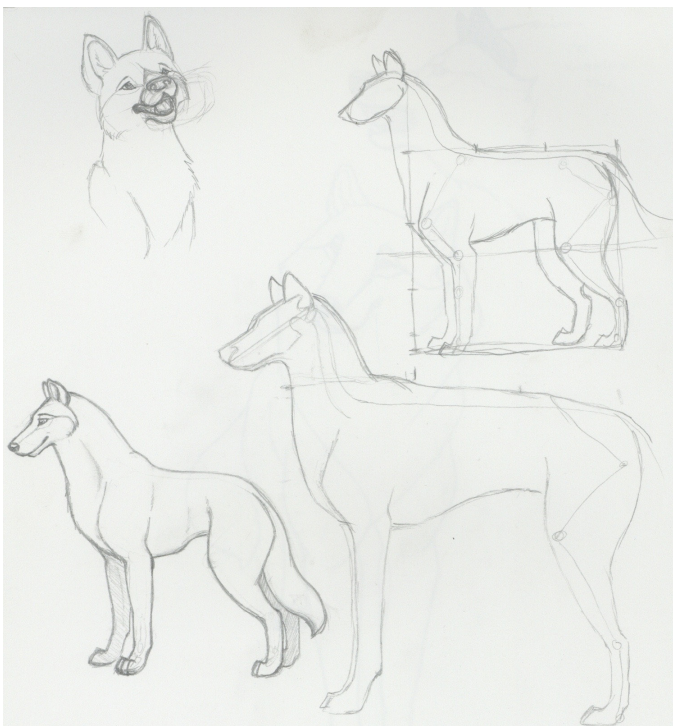
Kuva 11. Kollaasi muutamista tekemistäni luonnoksista.

Tämän jälkeen hain yksinkertaisesti Googlen kuvahausta kuvia hakusanalla "dog". Tarkoitukseni oli piirtää rautalankamalleja koirien erilaisista asennoista ja mittasuhteista välittämättä vielä tässä vaiheessa yksityiskohdista (kuvat 12, 13 ja 14). Harjoituksen tarkoituksena oli tehdä aivoilleni tutuksi ajatus koiran perusmuotojen piirtämisestä ja lisäksi harjoitella niinkin perustavanluontoista asiaa kuin luonnosten teko. En ole koskaan oppinut tekemään luonnoksia niin, että olisin kokenut siitä olevan minulle jotain apua. Nyt päätin opetella tämän taidon osana kehitysprosessia. Aloitin siis tavallaan aivan alusta.

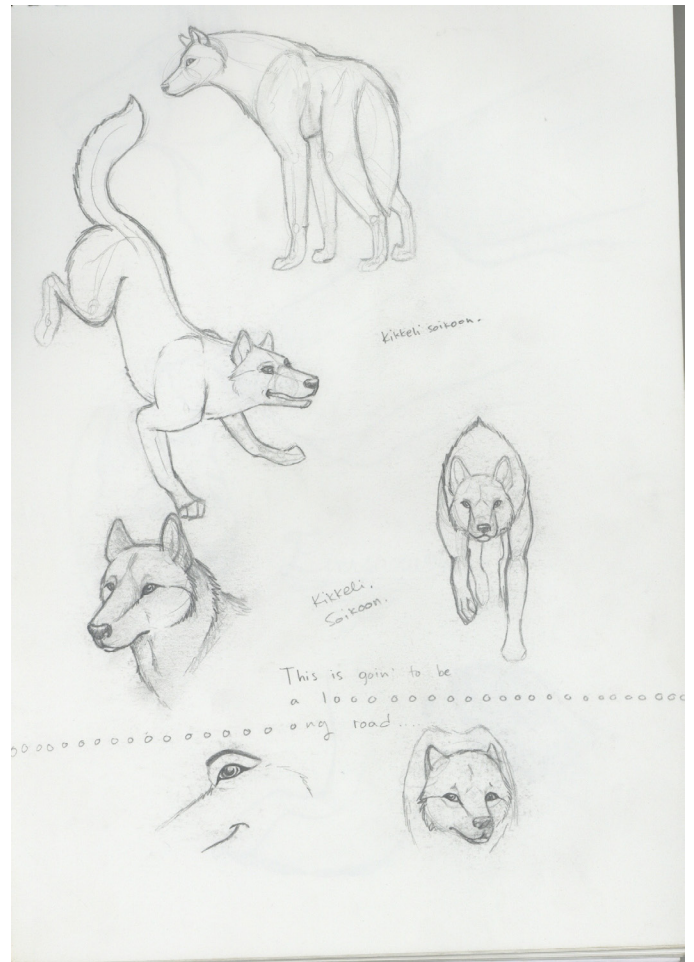
Opittuani "rautalankamallien" teon hyödynsin sitä sen jälkeen aloittaessani jokaista työtäni.

Kuva 12. Ensimmäiset piirretyt "rautalankamallit".

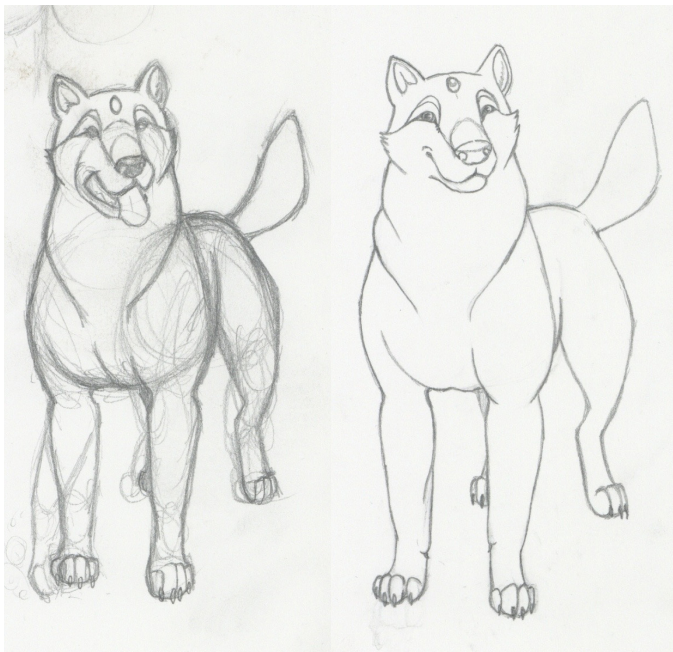

Kuva 13. Mittasuhteiden harjoittelua. Koirat ovat kovin pitkäjalkaisia ja -kaulaisia.

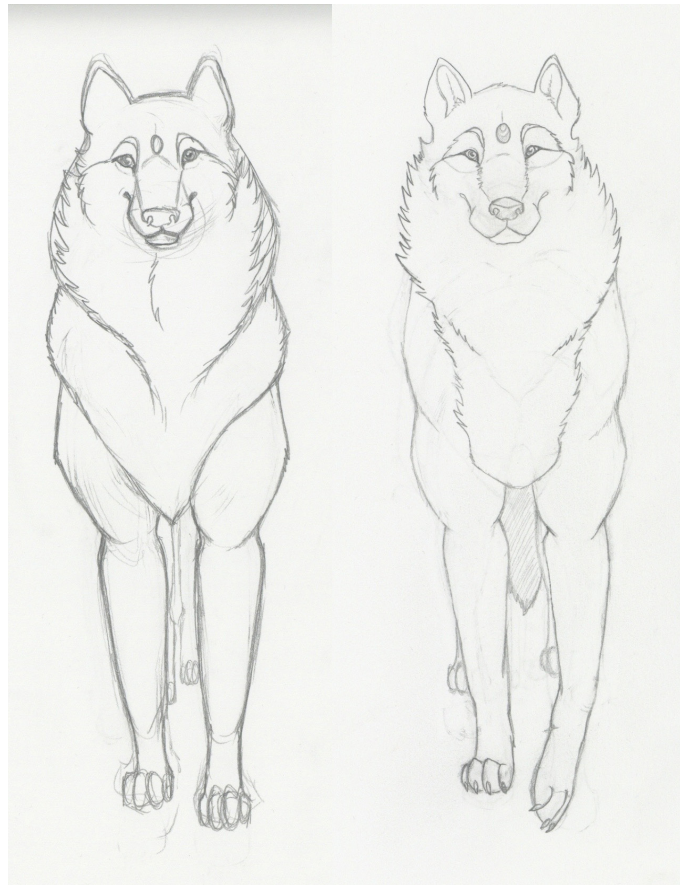

Kuva 14. Luonnoksia, joiden syntymähetkellä päällimmäinen tunne oli auttamatta syvä epätoivo.

En vielä ryhtynyt piirtämään rotuja, vaan pitäydin geneerisissä, sudenkaltaisissa koiraeläinhahmoissa (kuvat 15, 16, 17 ja 18). Ajatuksena oli harjoitella erilaisia asentoja ja anatomian yksityiskohtia. Tassut ovat olleet minulle aina vaikea asia piirtää, ja niihin yritin kiinnittää nytkin paljon huomiota. Näitä koiraeläinhahmoja yritin piirtää muutamasta eri kulmasta ja ajatuksen kanssa. En enää hyväksynyt jotain kohtaa piirroksessa ennen kuin se näytti minusta paperilla mahdollisimman paljon siltä, miltä se näytti päässäni tai mallikuvassa.

Kuva 15. Iloinen, tanakka ja pyöreäpäinen susihahmo.

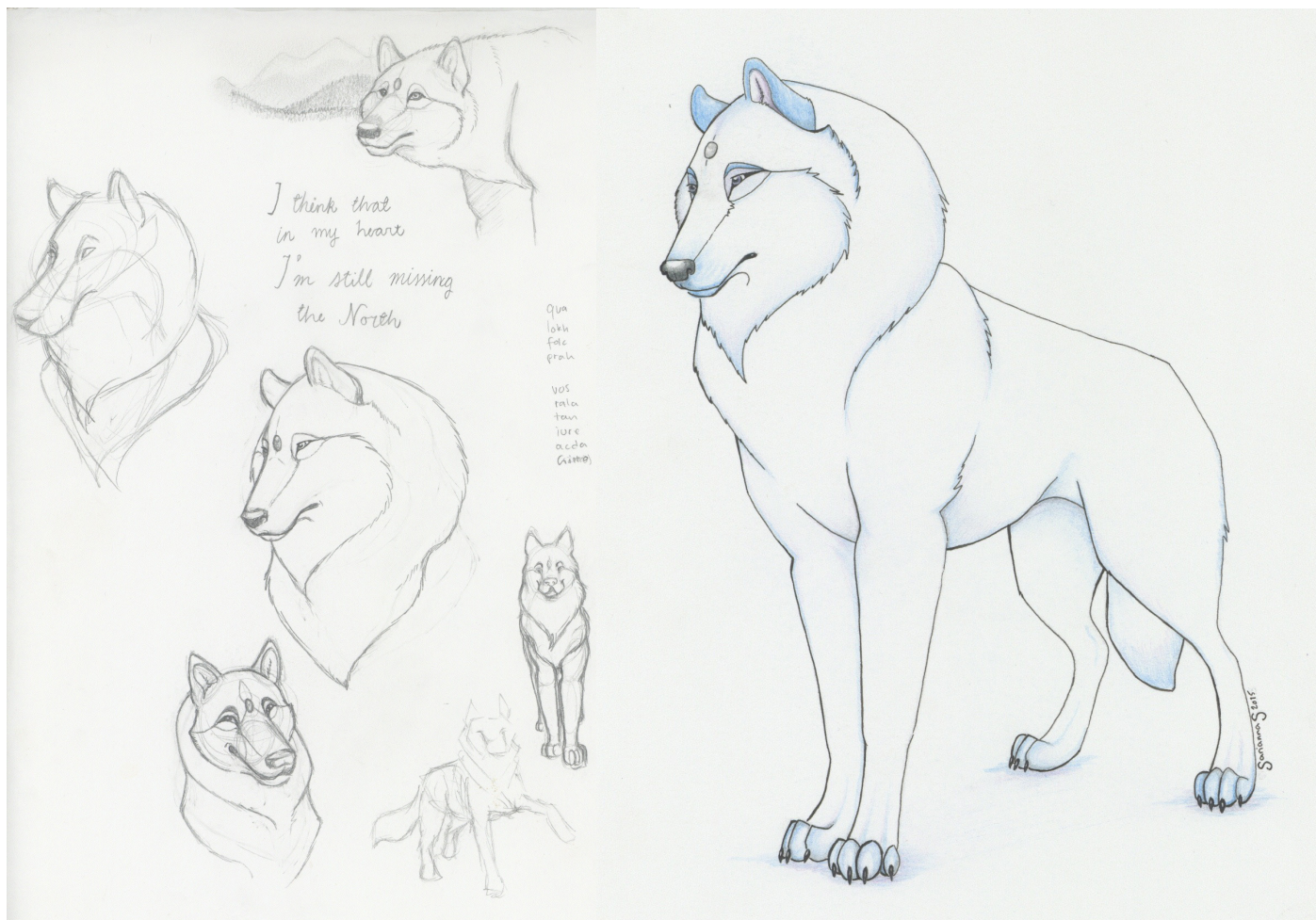

Kuva 16. Ylpeä ja kohtisuorasta asennosta johtuen myös uhkaava hahmo.

Kuva 17. Laineikasturkkinen, rauhallinen ja ystävällinen susihahmo. Makuuasennon vaiheita oli lukuisia.

Kuva 18. Suuri, jykev  ja vakava susihahmo.

Valitsin yhden aiemmin piirtämistäni "rautalankamalleista", ja piirsin siitä valmiin ääriivapiirroksen. Sain ajatuksen tehdä kuvasta itselleni väriharjoitusmallikappaleita, joten skannasin lyijykynäluonnoksen ja piirsin sen ääriviivat uudestaan Photoshopilla. Tulostin kuvia useamman kappaleen ja värjäsin ne puuväreillä jokaisen erivärisesti (kuva 19). Oli todella hyödyllistä harjoitella pelkkää väritysvälineen käyttöä tällä tavoin. Pyrin keskittymään värjäämisessä siihen, millä tavalla puuvärit ja nimenomaan nämä itseni käyttämät puuvärit käyttäytyvät. Lisäksi harjoittelin hieman valon suuntaa, varjoja ja turkin kiiltoa. Pyrin väriharjoituksessa ottamaan huomioon myös turkin kasvusuunnan. Siinä missä harjoitus oli erinomaisen hyödyllinen, oli se myös varsin viihdyttävä.

Kuva 19. Kollaasi väriharjoituksista.

7 Valitut rodut

Tehtyäni lukemattoman määrän erilaisia luonnoksia ja harjoituksia, ryhdyin miettimään mitkä rodut haluaisin piirtää kuvitteellista koirakirjaani varten. Jotta prosessi tukisi mahdollisimman hyvin oppimistani, pyrin valitsemaan erityisesti ulkoisilta ominaisuuksiltaan toisistaan huomattavasti poikkeavia rotuja. Myös omat preferenssini näkyivät rotuvaihtoissa. Jätin kuitenkin valitsematta ryhmänä yhden ilmiselvän haasteen, äärimmäisen lyhytkuonoiset rodut. En hyväksy lainkaan tämänkaltaisten koirien jalostusta ja tästä johtuen niiden piirtäminen vapaaehtoisesti olisi ollut minulle vastenmielistä. Esimerkkirotuja äärimmäisen lyhytkuonoisista koirista ovat esimerkiksi englannin- ja ranskanbulldoggi ja mopsi.

Alkuperäisenä ajatuksenani - jälkeenpäin ajateltuna erittäin kunnianhimoisena sellaisena - oli piirtää kuvituskuva kymmenestä eri rodusta. Keskustelu ohjaavan opettajan kanssa kuitenkin rajasi tämän ajatuksen heti kättelyssä, ja kuvien määrä pieneni 3-5 kuvaan. Loppujen lopuksi valitsin kolme rotua. Nämä olivat bullterrieri, venäjänvinttikoiri ja welsh corgi pembroke.

Bullterrierin valitsin sen poikkeuksellisen päänmuodon perusteella. Bullterrierin pää on kupera ja silmät kapeat, mikä antaa rodulle hyvin omanlaisensa ja joukosta erottuvan ulkonäön. Pään muoto muistuttaa kananmunaa ja varsinkin valkoisilla koirilla, joita rodussa on paljon, mielikuva voimistuu entisestään. (Suomen Bullterrieriyhdistys ry. 2014.)

Venäjänvinttikoiran valitsin siksi, että vinttikoirien ruumiinrakenne poikkeaa jonkin verran ns. peruskoiran ruumiinrakenteesta. Koska bullterrieri on lyhytkarvainen, halusin valita tällä kertaa pidempikarvaisen rodun. Vaihtoehtoina olisivat olleet myös afgaaninvinttikoiri ja saluki, mutta koska henkilökohtaisesti pidän eniten venäjänvinttikoirista, oli valinta verrattain helppo.

Welsh corgi pembroken valitsin myös sen susimaisesta peruskoirasta poikkeavan vartalotyyppin perusteella, joka on pitkä ja matalaraajainen (Suomen Welsh Corgi Seura ry. 2016). Matalaraajaisia rotuja on toki useita, mutta rodun valintaan vaikuttivat tälläkin kertaa myös omat mieltymykseni.

Käytin lähteenäni kunkin rodun viimeisimmäksi päivitettyä rotumääritelmää. Sieltä löytyvät kuvaukset kunkin rodun ulkomuodosta ja usein myös mainintaa luonteesta, historiasta ja käyttötarkoituksesta. Kun viittaa tekstissäni näihin asioihin, ovat tiedot peräisin rotumääritelmistä.

7.1 Bullterrieri

Bullterrieri oli ensimmäinen rotokuva, jota aloin työstää. Aloitin työn etsimällä mahdollisimman paljon kuvia rodusta Googlen kuvahauulla ja rotuyhdistyksen kotisivuilta. Rotumääritelmän mukaan bullterrierillä on paljon sallittuja värejä, mutta valitsin valkoisen, sillä halusin ensinnäkin harjoitella valkoisen värjäämistä ja toisekseen olen törmännyt paljon juuri valkoisiin bullterriereihin.

Huomasin kuvia etsiessäni, että bullterrierejä tuntui olevan kahta vartalotyyppiä. Toinen oli huomattavasti jyrkempi, pyöreämpi, tanakampi ja omaan silmääni ajoittain jopa liioitellun raskas. Toisen löytämäni tyyppin koirat olivat solakoita, jänteviä ja lihaksikkaita, mutta eivät juuri muistuttaneet ulkomuodoltaan sitä bullterrieriä, jonka usein katukuvassa näkee. Oma silmääni nämä solakammat koirat miellyttivät huomattavasti enemmän, mikä näkyikin ensimmäisissä rotua kuvaavissa kokovartaloluonnoksissani (kuva 21).

Ajattelin kuitenkin, että mikäli kuva tulee tietokirjaan, on sen esitettävä ikään kuin keskivertoyksilöä rodussaan. Valtavan suuret, massavat ja rotuleimaa antavan päänsä puolesta mielestäni jo yliammutut koirat eivät kuitenkaan miellyttäneet omaa silmääni ollenkaan, joten päädyin yhdistelemään näiden kahden muunnoksen ominaisuudet jänteväksi, mutta ensisilmäykseltä pyöreänmalliseksi koiraksi.

Koin bullterrierin pään olevan tärkeä ja rodunomaista leimaa antava piirre. Niinpä yritin ensin tehdä paljon luonnoksia päästä ja hakea sen pyöreitä muotoja, yrittäen kuitenkin olla sortumatta piirroksissani ulkomuodollisiin ylilyönteihin (kuva 20).

Tämän jälkeen aloin tehdä mallikuvien, rotumääritelmästä lukemieni asioiden ja omien mielikuvieni perusteella luonnoksia bullterrierin vartalosta ja asennosta, jossa haluaisin sen kuvassa olevan. Rotumääritelmän mukaisen bullterrierin tulee olla koirana lihaksikas ja voimakas, joten halusin asennon olevan kuvattu etuviistosta, mikä korostaisi voimakasta etuosaa entisestään. Halusin kuvan koiran näyttävän järkähtämättömältä, itsevarmalta ja ystävälliseltä, koska sellainen rodunomaisen bullterrierin tulisi luonteensa puolesta ihmisiä kohtaan olla.

Aluksi muokkasin koiran asentoa niin, että koko koira olisi suorassa etuviistosta katsottuna. Ajattelin sen luovan parempaa mielikuvaa ryhdikkästä olemuksesta. Hännän paikkaa ja asentoa myös etsiskelin ja yritin mallikuvan avulla saada oikeaksi.

Löysin paikat näkyvimmillä lihaksille, pään muoto, silmät ja suun poimut hahmottuivat.

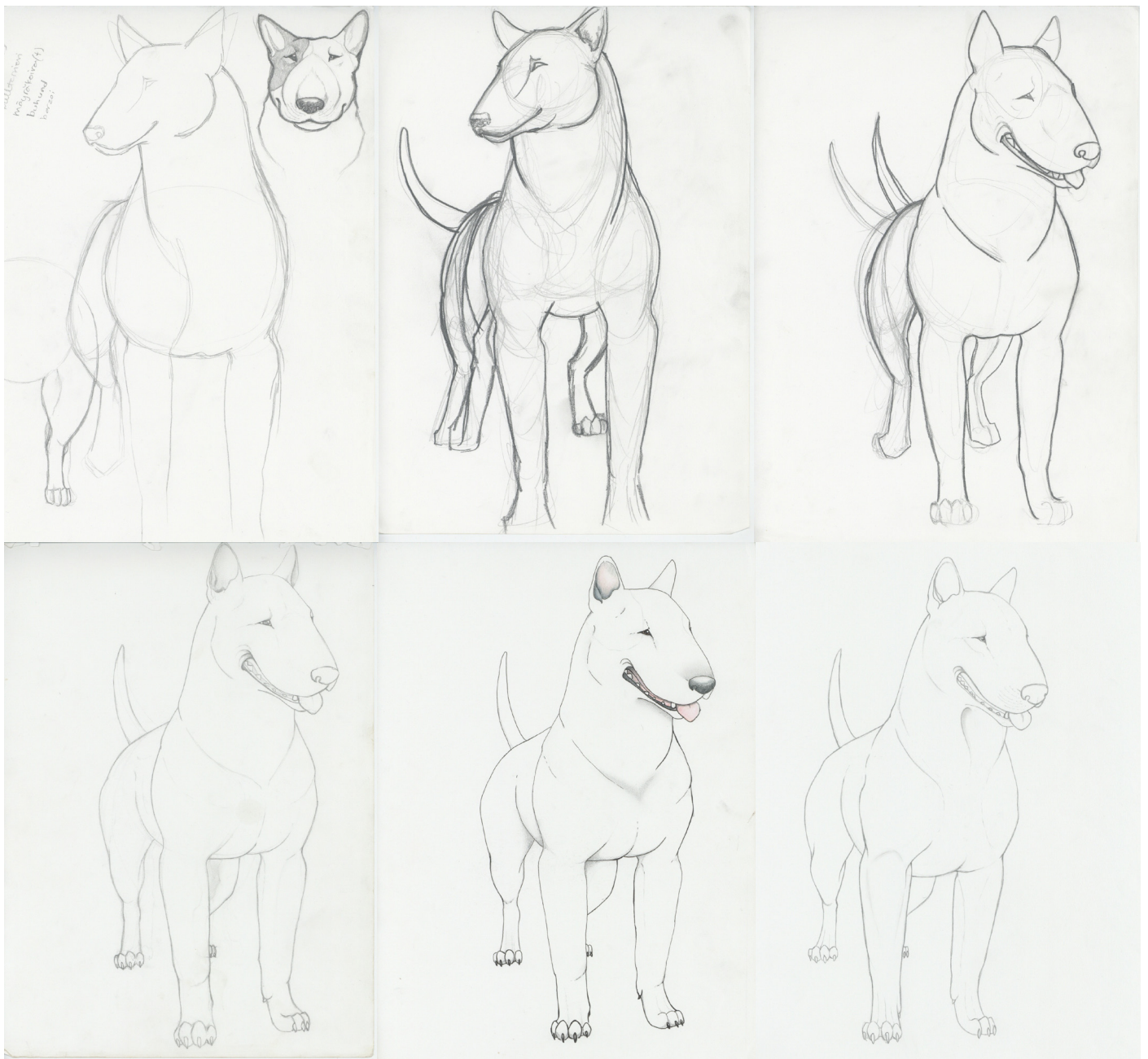

Kuva 20. Bullterrierin pääluonnoksia ja suoria lainauksia rotumääritelmästä, jotka kirjoitin ylös saadakseni paremman käsityksen rodunomaisista piirteistä.

Käpälien kanssa taistelin niin pitkään, että paperi oli mennä kumittamisen määrästä puhki. Sain lopputuloksesta kuitenkin viimein itseäni miellyttävän.

Edellistä kuvaa piirtäessäni törmäsin odottamattomaan ongelmaan: paperi oli liian pieni. Olin vanhan tavan mukaan alkanut piirtämään kuvaa A4-kokoiselle paperille, mutta huomasin, että koiran korvanpäät mahtuivat siihen vain hädin tuskin, ja kaikista terävin kärki ei sitten mahtunutkaan. Skannasin kuvan, skaalasin sen sopimaan A4-paperille ja tulostin sen uudelleen todella matalalla peittävyysasteella. Tulostamisen jälkeen piirsin himmeän himmeät ääriviivat uudelleen 0.1-paksuisella tussilla, ja kokeilin tähän versioon jo väriäkin. Olin vakuuttunut, että tässä minulla olisi valmis kuva.

Paljon myöhemmin palasin katsomaan kuvaa uudestaan. Huomasin, että koira näytti edelleen jotenkin kapealta. Vaikka halusinkin saada koiraan jäntevää ulkomuotoa, ei se saanut näyttää lihaksettomalta. Olin tähän mennessä investoinut itselleni A3-lehtiön, ja piirsin viimeisimmästä kuvastani yksinkertaisesti koiran ääriviivat paperin läpi ja aloin tehdä uutta kuvaa. Syvensin ja aavistuksen levensin

Kuva 21. Bullterrierin valmistuminen ensimmäisestä luonnoksesta viimeiseen lyijykynätyöhön.

rintakehää, lisäsin kaulaan ja etujalkoihin lihaksia ja tein koiran muodoista hieman kulmikkaampia, jotta se näyttäisi lihaksikaammalta.

Vaikka olin varsin tyytyväinen viimeisimpään versiooni kuvasta, siinä ei ollut värejä. Sain itselleni täysin uudenlaisen ajatuksen yrittää piirtää seuraavan versio kokonaan puuväreillä, käyttämättä ollenkaan lyijykynää. Kun piirrän lyijykynällä, tulee kuvaan helposti vain ääriviivat. Halusin ottaa tämän haasteena sille, miten piirtää ja värittää valkoinen koira, jolla ei todellisuudessa ole varsinaisia ääriviivoja. Niinpä toistin aiemman tekniikkani. Asetin viimeisimmän lyijykynäpiirrokseni uuden paperin alle ja hahmottelin ääriviivat paperiin vaaleanharmaalla puuvärillä.

Lopputuloksena oli kuva, jonka päätin olevan se valmis kuvituskuva bullterrieristä (kuva 22).

Kuva 22. Täysin puuväreillä toteutettu ja valmiiksi valitsemani kuvituskuva.

7.2 Venäjävinttikoiria

Lähdin työstämään venäjävinttikoirakuvaa samalla tavoin kuin bullterrieriäkin eli hakemalla paljon kuvia kyseisenrotuisesta koirasta.

Venäjävinttikoiria eli borzoi on rakenteeltaan tyypillinen vinttikoiria, luotu juoksemaan äärimmäisen kovaa verrattain lyhyitä matkoja. Tämä näkyy muun muassa siinä, että koiran selän linja on aavistuksen kaareva, jalat verrattain pitkät ja suorat ja koira muodoiltaan varsin aerodynaaminen, paikoin suorastaan hieman litteä. Venäjävinttikoiralla kuten vinttikoirilla yleensäkin on syvä, pitkä ja tilava rintakehä, joka on muodoltaan soikea (Venäjävinttikoiran rotumääritelmä 2016.) Venäjävinttikoiran tapauksessa syvän rintakehän vaikutelmaa korostaa entisestään pitkä ja hapsukas turkki.

Omaan silmääni tyypillinen venäjävinttikoiran ilme on aina hieman anteeksipyytävä, mikä todennäköisesti johtuu koiran pitkästä ja hieman kuperasta kuonosta yhdistettynä suuriin, rotumääritelmän mukaisesti mantelinmuotoisiin silmiin.

Ensimmäisissä luonnoksissani pyrin hakemaan vartalon soikeita ja linjakkaita muotoja, sekä tuota itseäni suuresti vetoavaa ja mielestäni rodulle tyypillistä ilmettä (kuva 23).

Kuva 23. Venäjävinttikoiran ensimmäiset luonnokset.

Venäjävinttikoiria oli muotojensa puolesta mielestäni haastava paperille aseteltava. Juoksukuva olisi kovasti kiehtonut ja pidemmän ajan puitteissa olisin sellaisen tehnytkin. Suoraan sivusta piirrettynä kuva olisi ollut mielestäni hieman vailla ulottuvuutta ja tylsä, joten etuviisto päätyi borzoinkin asennoksi. Pään piti olla kuitenkin ehdottomasti kuvattuna sivusta, jolloin koiran omintakeinen ilme korostuisi minusta parhaiten.

Kuva 24. Paperi loppui jälleen kesken.

Sama ongelma kohtasi minut, kuin bullterrierinkin kanssa eli paperi oli liian pieni (kuva 24). Venäjävinttikoirakuvan takia oikeastaan hankinkin A3-kokoisen lehtiön. Olin harmistunut, koska mielestäni se mitä olin tähän asti koirasta piirtänyt oli onnistunut todella hyvin ja pelkäsin, etten osaisi tehdä kuvaa uudelleen yhtä onnistuneesti. Toisaalta borzoin kohdalla päätin, että en vain skannaan kuvaa ja skaalaa sitä, kuten olin alunperin tehnyt bullterrierin kohdalla. Nyt oli aika investoida suurempaan lehtiöön.

Tein kuvalle saman toimenpiteen kuin bullterrierikuvalla eli asetin alkuperäisen A4-kokoisen luonnoksen A3-paperin alle, ja piirsin siitä läpi lyijykynällä tärkeimmät ääriviivat ja yksityiskohdat. Suureksi yllätyksekseni olin todella tyytyväinen tähän uuteen, valmiiseen kuvaan (kuva 25).

Kuva 25. Valmis lyijykynätyö.

Tämän vaiheen jälkeen toimin samoin kuin bullterrierikuvan kanssa, sillä olin tämän tekniikan nyt hyväksi havainnut; asetin lyijykynätyön puhtaan paperin alle ja tein tällä kertaa ruskealla sävyllä haaleat ääriviivat koirasta siihen, sillä olin päättänyt, että venäjänvinttikoirasta tulisi ruskeavoittoinen. Tein tätä yhtä aikaa bullterrierikuvan kanssa, joten ne yhdessä olivat ensimmäiset kokonaan puuväreillä tehdyt kuvitustyöni. Käytin lyijykynää molemmissa vain korostamaan pieniä, todella tarkkoja yksityiskohtia, joita en onnistunut puuvärillä tekemään (hampaat, silmäkulmat, kynnet). Myös venäjänvinttikoiran kohdalla oman haasteensa asetti valkoinen väri, jolle yritin olla tekemättä varsinaista ääriviivaa (kuva 26).

Kuva 26. Täysin puuväreillä toteutettu kuva venäjänvinttikoirasta, jonka valitsin valmiiksi kuvituskuvaksi.

7.3 Welsh corgi pembroke

Corgi lähti projektina etenemään niin kuin kaksi aiempaakin eli mallikuvien kautta. Nyt tein huomattavasti vähemmän luonnoksia kuin aiemmista kuvista, tarkoitukseni oikeastaan vain tutustuttaa käteni ja aivoni corgin tyypilliselle ruumiinrakenteelle (kuva 27). Siinä, missä kaksi aiempaa kuvaa olivat saaneet paljon huomiota juuri pään seudulle, corgin kohdalla pää ja ilme muotoutuivat niihin verrattuna hyvinkin pienellä huomiolla, suurimman painoarvon kiinnittyessä pitkänmalliseen ja matalajalkaiseen ruumiiseen. Corgi ei ole koirana samalla tavalla pieni kuin esimerkiksi chihuahua, se on vain matala. Rotumääritelmän mukainen corgi painaa kuitenkin kymmenen kilon molemmin puolin.

Löytämieni kuvien perusteella huomasin, että corgin jalkojen lyhydessä on siinäkin osittain jalostuksessa syllistytty ylilyönteihin. Corgin alkuperäinen käyttötarkoitus on ollut paimenkoira (Welsh corgi pembroken rotumääritelmä 2016), ja halusin valita mallikuvakseni koiran, joka mielestäni rakenteensa puolesta pystyisi vielä tätä käyttötarkoitusta toteuttamaan.

Rotumääritelmän mukaisen corgin häntä on mieluiten luonnostaan lyhyt, ja vaikka rotumääritelmä mainitsee myös typistämisen, on typistäminen kuitenkin Suomessa kiellettyä. Corgin häntä voi olla myös luonnostaan pitkä, mutta koska mallikuvani corgin häntä oli lyhyt eikä tämä ole virhe, päätin jättää lyhyen, kuvasta katsoen näkymättömän hännän myös omaan piirrokseni (kuva 28). Katukuvassa olen itse nähnyt pääasiassa hännällisiä ja nimenomaan pitkähäntäisiä corgeja.

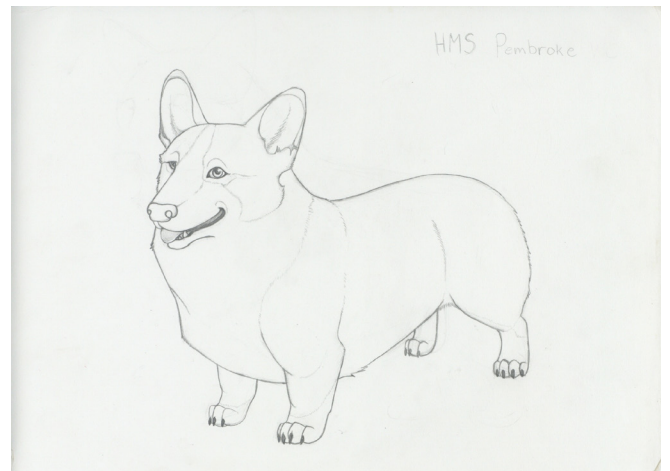

Kuva 27. Ensimmäiset luonnokset corgista.

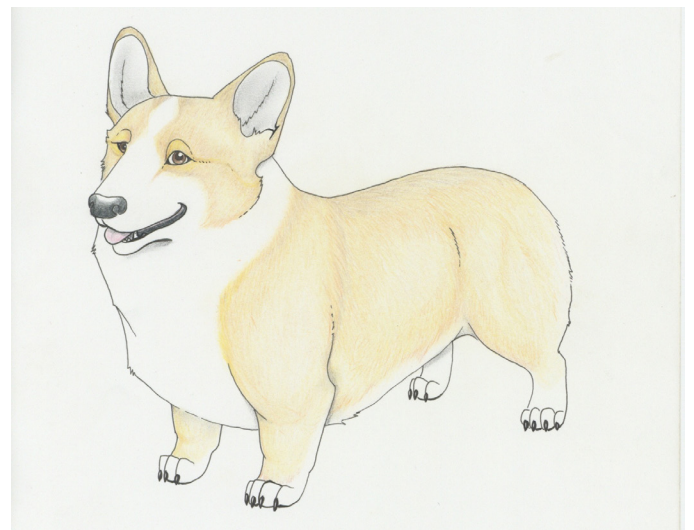
Corgi sai saman skannauskäsittelyn kuin bullterrieri aiemmin, koska olin tehnyt näiden koirien lyijykynäluonnokset samaan aikaan. Tulostettuani himmeän ääriivakuvan, piirsin ääriviivat vahvemmiksi 0.1-paksuisella tussilla, ja väritin kuvan puuväreillä. Olin tähän versioon varsin tyytyväinen ja ajattelin sen olevan valmis kuvituskuva (kuva 29).

Kahden muun valmiin kuvituskuvan ollessa täysin puuvärein toteutettuja ajattelin, että corgistakin minun olisi sellainen tehtävä yhtenäisemmän ilmeen vuoksi. Sovelsin samaa läpipiirtämistekniikkaa kuin kahdessa aiemmassakin työssä, sillä niiden kohdalla se oli ollut osoittautunut hyväksi tavaksi toimia.

Opin kuitenkin, että väsyneenä ja kiireessä ei tulisi tehdä mitään. Lopullinen kokopuuväriyö (kuva 30) ei minusta ollut ollenkaan niin onnistunut kuin aiempi versio. Yksityiskohdat kuten pörröttävät karvat, kápälät, silmät ja kokonaisvaltainen ilme olivat minusta paljon parempia tussilla rajatussa versiossa.

Kuva 28. Valmis lyijykynäluonnos.

Kuva 29. Skannattu, tulostettu, rajattu ja väritetty corgi, johon olin varsin tyytyväinen.

Kuva 30. Kokonaan puuväreillä toteutettu corgi. Tämä työ ei ollut minusta yhtä hyvä kuin edeltäjänsä, mutta valitsin sen silti valmiiksi kuvituskuvaksi, jotta kuvissa olisi yhtäläinen teema.

8 Kuvitteellisen kirjan valmiit sivut

Loppujen lopuksi tein kirjan sivut hyvin nopeasti ja suunnitteluun en käyttänyt kauhean paljoa aikaa. Tämä jäi hieman harmittamaan, mutta olin arvioinut ajankäyttöni huonosti, joten sivun suunnittelun kanssa tuli kiire. Olin alun perin ajatellut tekeväni jokaisesta rodusta ison, värillisen kuvan lisäksi pari pienempää lyijykynäkuvaa, jotka jollakin tavalla kuvastaisivat rotua, mutta tämä ei valitettavasti ajallisista syistä onnistunut.

Jokaisella sivulla on lyhyt kuvaus kyseisestä rodusta, lyhyitä lauseita, jotka viittaavat lähinnä koiran ulkomuotoon ja on yhdistetty tiiviisti kuvan kanssa ja rodun koko (kuvat 31, 32 ja 33). Tekstit on otettu kunkin rodun rotumääritelmästä ja niiden tehtävä on oikeastaan vain osoittaa tekstin paikkaa sivulla.

Kutakin kuvaa ympäröivät pienet tekstipätkät ovat sen sijaan omaa käsialaani, ja niiden tarkoitus on olla kuvassa esiintyvien seikkojen havainnollistajia. Tässä yhteydessä tekstiä on siis käytetty kuvan tukena, eikä niinkään toisinpäin. Sivun koko on A4.

Venäjävinttikoirra

FCI 10; VINTTIKOIRAT

Venäjävinttikoirra eli borzoi on aristokraattisen vaikutelman antava suuri koira, jolla on kuiva, samalla voimakas ja vain aavistuksen pitkänomainen rakenne. Nartut ovat yleensä pitkärunkoisempia kuin urokset. Luusto on vahva, mutta ei massiivinen. Luut ovat melko litteät. Lihakset ovat kuivat ja hyvin kehittyneet, erityisesti reisissä, eivät silti korostuneet. Rakenteen ja liikkeiden tasapaino on kaikkein tärkeintä.

*Turkki on
laineikas, ja voi
olla minkä
värinen
tahansa*

Pitkä häntä

*Raajat ovat
pitkät ja
voimakkaat*

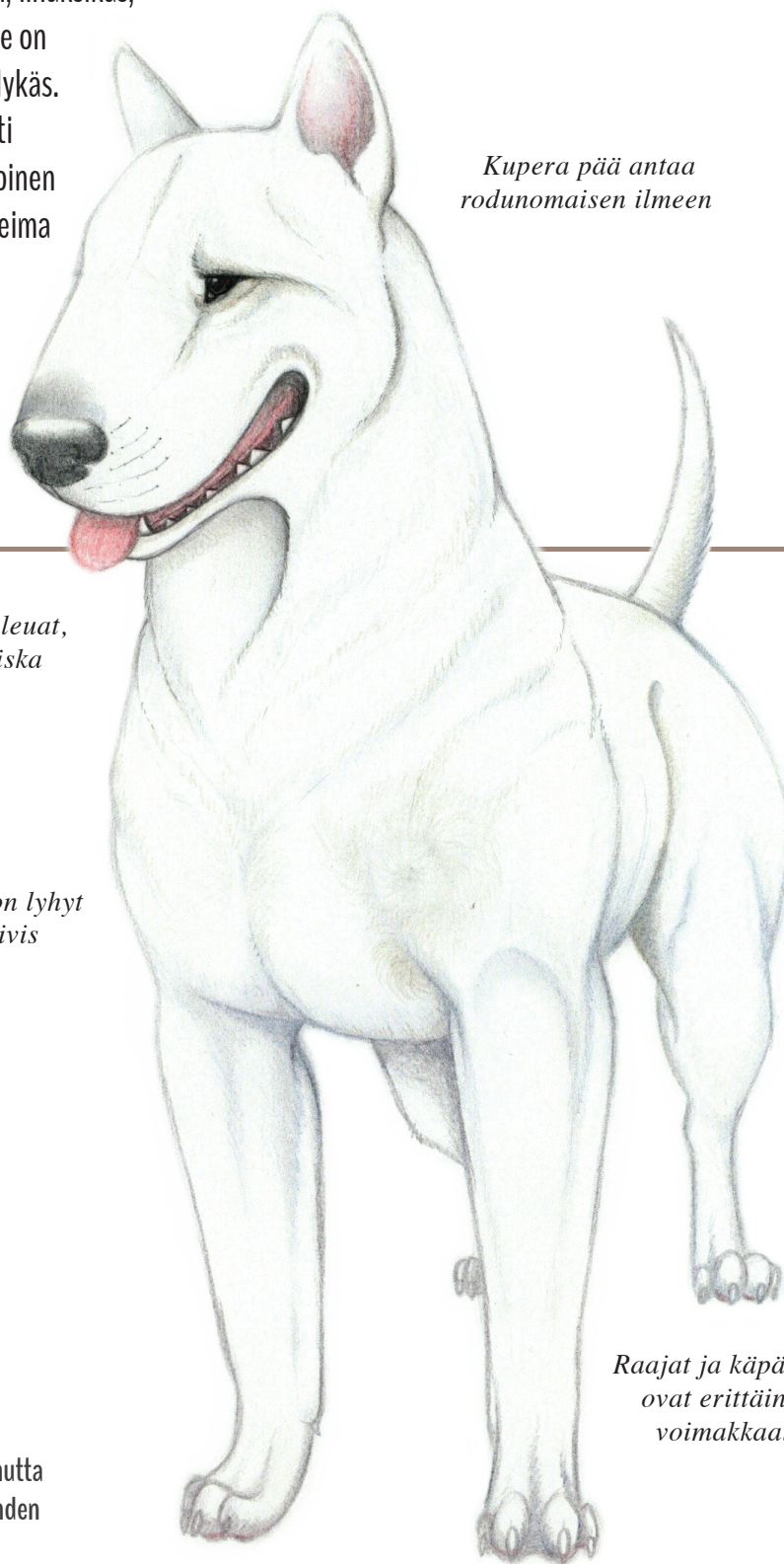
KOKO
Urokset 75 - 85 cm
Nartut 68 - 78 cm

Kuva 31. Valmis venäjävinttikoirasivu.

Bullterrieri

FCI 3; TERRIERIT

Bullterrieri on voimakasrakenteinen, lihaksikas, tasapainoinen ja aktiivinen. Sen ilme on tarkkaavainen, määrätietoinen ja älykäs. Erikoispiirteenä kuonon kärkeä kohti kaartuva (downfaced), munanmuotoinen pää. Koosta riippumatta sukupuolileima on hyvin selvä. Bullterrieri on rohkea, temperamenttinen ja hyväntuulinen. Luonteeltaan vakaa, mutta koulutettavissa. Itsepäinen, mutta erittäin ihmisystävällinen.

Kupera pää antaa rodunomaisen ilmeen

Voimakkaat leuat, kaula ja niska

Turkki on lyhyt ja tiivis

Raajat ja käpälät ovat erittäin voimakkait

KOKO

Mitään paino- tai korkeusrajoja ei ole, mutta koira on kokoonsa ja sukupuoleensa nähden mahdollisimman voimakasrakenteinen.

Welsh corgi pembroke

FCI 1; LAMMAS- JA KARJAKOIRAT

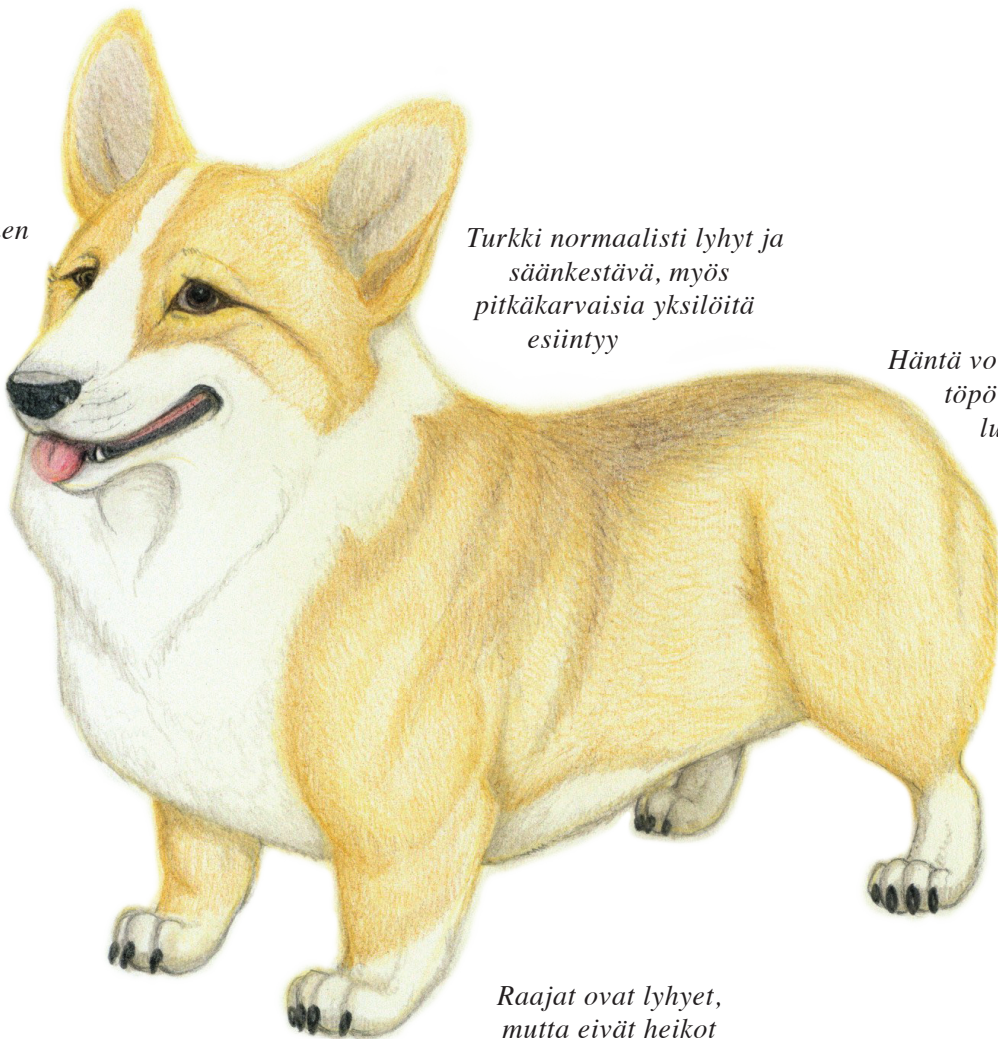
Welsh corgi pembroke on matalaraajainen, voimakas, vankkarakenteinen, valpas ja toimelias. Se on pienikokoinen, voimakas ja kestävä koira. Sen pää on muodoltaan ja vaikutelmaltaan kettumainen, ja ilme tarkkaavainen ja älykäs. Sen luonne on rohkea ja työskentelyyn soveltuva, avoin ja ystävällinen, ei koskaan hermostunut eikä vihainen.

Korvat ovat kookkaat ja kärjestään pyöristäyneet

Kettumainen ilme

Turkki normaalisti lyhyt ja säänkestävä, myös pitkäkarvaisia yksilöitä esiintyy

Häntä voi olla pitkä, töpö tai puuttua luonnostaan kokonaan

Raajat ovat lyhyet, mutta eivät heikot

KOKO

Noin 25 – 30 cm.

Uros painaa 10 – 12 kg, ja narttu 9 – 11 kg.

Kuva 33. Valmis corgisivu.

9 Pohdinta

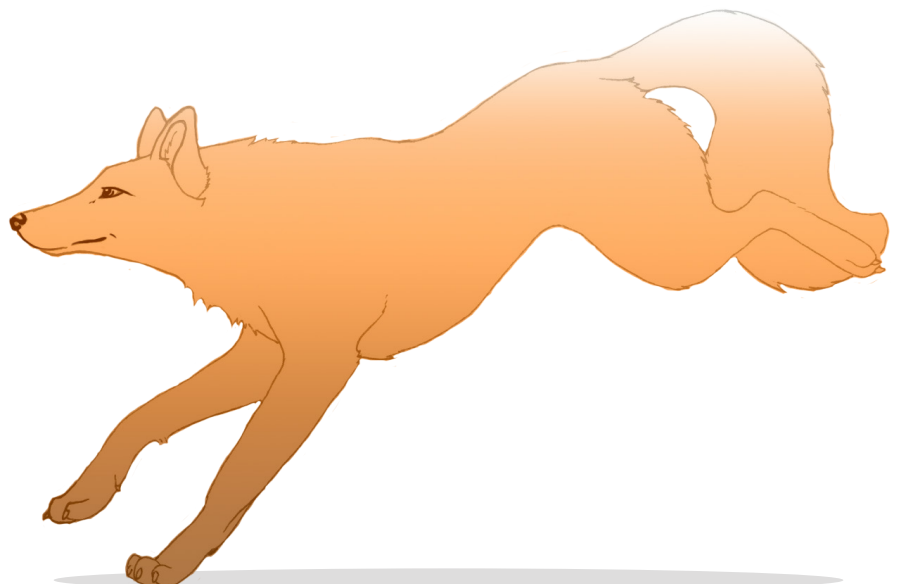
Päättyessäni opinnäytetyöni aiheeksi koirakirjan kuvittamisen ajattelin, että minun olisi helppo pysyä motivoituneena ja aikataulussa, koska aihe olisi minua itseäni kiinnostava. Pidin aihe-seminaarini alkukesästä 2015, ja tavoite oli valmistua sen vuoden joulukuuhun mennessä. Tein melko tarkat ajankäyttösuunnitelmat ja olin toiveikas sen suhteen, että työ olisi ajallaan valmis.

Aiheessa ei sinällään ollut vikaa, mutta ajankäytön optimointi on aina ollut suuri heikkouteni, eivätkä muutkaan asiat elämässä aina suju suunnitelmien mukaan. Näiden seikkojen vuoksi opinnäytetyö venyi venymistään ja esimerkiksi sivuleiskojen suunnittelu kärsi melkoisesti, sillä se tehtiin hyvin tiukalla aikataululla.

Opinnäytetyön päätavoite oli kuitenkin kehittyä kuvittajana. Opin työtä tehdessäni paljon asioita, joita en välttämättä olisi koskaan oppinut tai joiden oppimiseen olisi mennyt minulla varmasti vielä paljon pidempi aika kuin nyt. Opin tekemään ja todella hyödyntämään luonnoksia työskentelyssäni, uskalsin tehdä useita luonnoksia, enkä vain hyväksyä ensimmäistä valmiiksi työksi. Uskalsin lyijykynäpiirosteni lisäksi opetella myös värien käyttöä.

Olen tyytyväinen siihen, että pystyn nyt katsomaan töitäni ja suhtautumaan niihin kriittisesti ilman, että se murtaa itseluottamukseni osaamisestani. Olen myös todella onnellinen, että katoessani tekemiäni kuvia tunnen tyytyväisyyttä ja jopa ylpeyttä. Pystyn itse näkemään kehitykseni tämä projektin aikana ja innostukseni jatkaa kuvituksen saralla on noussut entisestään.

Opittavaa on vielä paljon, mutta niinhän luovissa asioissa on aina. Koen kuitenkin vahvasti, että päätavoite omasta kehittämisestäni kuvittajana on opinnäytetyötäni tehdessä täyttynyt!

LÄHTEET

- Ahjopalo-Nieminen, T. 1999. Kuvittajan keinot. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Andersson, I. 2006. Nuoren koiranystävän kirja. Karkkila: Kustannus-Mäkelä Oy.
- Clarke, P. 2009. Lilla boken om hundar. Tukholma: Berghs Förlag Ab.
- Cunliffe, J. 2005. Koirarotujen ensyklopedia. Yhdistyneet kuningaskunnat: Parragon.
- Douglas, J., Helmantel, H., 2013. Koiran elämää. Helsinki: Lasten Keskus ja Kirjapaja Oy.
- Edwards, B. 2004. Luovan piirtämisen opas. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Graafinen. 2015. Kuvitus.
<http://www.graafinen.com/suunnittelu/kuvitus/kuvitus/>
12.9.2016
- Graafinen. 2015. Luova prosessi.
<http://www.graafinen.com/suunnittelu/luovuus/luova-prosessi/>
12.9.2016
- Hatva, A. 1993. Kuvittaminen. Helsinki: Rakennustieto Oy.
- van Heel, W. D. 1999. Pennusta kunnan koira. Werner Söderström Oyj - WSOY.
- Jalo, M., Jalo, M. 2011. Murren koirakoulu 2. Hämeenlinna: Kariston Kirjapaino Oy.
- Jepsen, P. 2008. Tullaan tutuksi: Lemmikkieläimet. Sanoma Magazines Finland Oy.
- Koko perheen koirakirja. 1985. Helsinki: Oy Valitut Palat - Reader's Digest Ab.
- Kokko, U. 2004. Koirien pikkujättiläinen. Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Loiri, P., Juholin, E. 1998. Huom! Visuaalisen viestinnän käsikirja. Jyväskylä: Gummerrus Kirjapaino Oy.
- O'Neill, A. 1999. Kaikkien aikojen koirat. Otava.
- Suomen Borzoiklubi ry. 2016. Rotumääritelmä.
<http://borzoiklubi.net/rotumaaritelma.php>
3.10.2016
- Suomen Bullterrieriyhdistys ry. 2014. Rotumääritelmä.
<http://bullterrieriyhdistys.fi/bullterrieri/rotumaaritelma/>
3.10.2016
- Suomen Welsh Corgi Seura ry. 2016. Rotumääritelmä.
http://www.corgiseura.net/?page_id=55
3.10.2016

